

III EDICIÓ, A VALÈNCIA

José Vicente Fernández i Manolo García.

Inter-Arte: L'art

Del 12 al 16 de novembre a València es tornarà a celebrar Inter-Arte, amb dues novetats destacades: un saló dedicat a la crítica i un altre a la fotografia; això, més un cicle de conferències, acompanyarà el certamen.

Antoni Robles

Entre el 12 i el 16 de novembre tindrà lloc a València la tercera edició d'Inter-Arte, una fira dedicada a les arts plàstiques i que compta amb la participació dels principals galeristes i antiquaris de l'Estat espanyol. En aquesta ocasió, el certamen presenta dues novetats importants: un saló dedicat a la crítica i un altre a la fotografia. Tots dos es veuran completats amb un cicle de conferències en què es tractaran distints temes relacionats amb l'art.

En total, seran seixanta-cinc les galeries que acudiran enguany a Inter-Arte per oferir una àmplia mostra del panorama artístic actual, tant a nivell nacional com internacional. Per al director del certamen, José Vicente Fernández, «podem assegurar ja que Inter-Arte ha

alçat el vol. L'assistència enguany de galeristes procedents dels més importants cercles artístics europeus —París, Milà i Berlín— n'és una prova».

En general, l'obra que s'hi exposarà ha estat dividida en dos grans apartats: la dedicada a la figuració i la d'avantguarda. La presència de les galeries del País Valencià serà molt important i apareixerà estructurada de la següent manera: En un primer espai s'ubicaran totes aquelles galeries que treballen amb artistes àmpliament reconeguts, com ara Morea, Michavila, Alfaro, Teixidor i Boix, i, al segon, concebut sota el nom «València-Art», s'aplegaran les obres d'aquells autors amb produccions no incloses en els circuits professionals, però amb una sòlida vàlua professional: Baldeón, Barberà, Evarist Navarro, Pepe Romero i Sanleon.

Les institucions, ajuntaments i diputacions, tindran també el seu espai en aquesta fira. Els organitzadors consideren que és una bona ocasió per mostrar les adquisicions realitzades últimament i perquè es facen públics els treballs que efectuen distints becats o guanyadors dels premis oficials instituits per les corporacions locals. La Conselleria de Cultura, amb les últimes adquisicions realitzades per proveir fons de l'IVAM —Institut Valencià d'Art Modern—, i entre les quals hi ha obres de Saura, Miralles o Tàpies, té programada igualment l'assistència al certamen.

El paper de mecenes que les institucions estan jugant respecte a les obres de distints artistes no té cap sentit peyoratiu als ulls dels directius d'Inter-Arte. Manuel Garcia, assessor artístic de la Fira, considera al respecte: «El mecenatge de les institucions, tal com sembla deduir-se de la política d'adquisicions que moltes estan realitzant, no em sembla inadequat. Més aviat, al contrari. En aquesta qüestió sempre considere insuficients els suports de l'administració.

Encara que el nombre exacte de galeries estrangeres que acudiran encara no és oficial, els organitzadors es-

peren la presència de vint firmes, procedents de les àrees de Berlín, París i Milà. Excepcionalment, es comptarà amb una presència mexicana. Tot això, però, encara situa el certamen molt lluny encara d'assolir un nivell semblant al d'Arco, l'altra gran fira de les arts d'àmbit estatal que se celebra a Madrid, i a la qual van assistir en la darrera edició quatre galeries novaiorqueses.

«Organitzar una fira d'art és un treball costosíssim —assegura José Vicente Fernández—; per això, atraure les galeries americanes és bastant difícil. Arco n'aplegà diverses de Nova York perquè des d'un principi va comptar amb un gran suport i una forta subvenció per part de l'administració. Altrament, dubte que aquestes galeries s'haguessen arriscat a creuar l'Atlàntic, per les despeses que això suposa».

Paral·lelament a la fira es desenvoluparà un programa d'animació cultural en el qual hi ha previst un saló dedicat a la crítica, un altre a la fotografia i un cicle de conferències. L'objectiu primordial del saló de la crítica serà el d'aconseguir acostar l'obra de distints autors valencians al públic. Per a aquesta ocasió els crítics han triat els noms de Miquel Simón, Emili Martínez, Josep Aimeric, Anna Prada, Pepe Romero, Gulllem Do-

mingi i Xipi Garrido. Al seu torn, el saló de fotografia presentarà l'obra gràfica de Pierre Radisic, Manel Esclusa, Manel Serra, Eduard Ibáñez, Emili Maldonado i Anna Teresa Ortega, i està organitzat per la revista *Foto-Visión* i per la sala Visor de València. Pel que fa a les conferències, ja n'hi ha tres d'assegurades: «Pintura espanyola dels 80», «Ressorgiment de l'escultura en l'actualitat» i «L'estètica dels 80».

La celebració de fires dedicades a les arts plàstiques suposa sempre plantejar-se la idea de l'art com a producte de consum. Per a Manuel Garcia: «En la societat on vivim pensar en l'art com a producte de consum és inevitable. A més, hem de tenir en compte que les obres de qualsevol artista que saltin de París a Nova York entren en un mercat de consum, fonamentalment agressiu, on les produccions es llancen i es venen, no només a través de galeries, sinó de campanyes pseudo-publicitàries i, inclús, des dels mitjans de comunicació. A tots aquests fenòmens —abans moviments artístics—, avui els diem moda. Malgrat això, una bona obra reix sempre, perquè al circuit que envolta la producció artística hi ha moltes parts implicades, i no només interessos pecuniaris».

Tradicionalment, un dels apartats

més brillants i més visitats sempre d'Inter-Arte és el saló d'antiquaris. En aquesta ocasió, cinquanta estands de la Fira són ocupats per objectes i peces a les quals no sempre s'exigeix que tinguin cent anys d'antiguitat per ser col·locades en les vitrines dels expositors. Aquestes peces són examinades prèviament per una comissió d'experts que en determina l'autenticitat i la vàlua.

Per a J. Vicente Fernández: «Al saló d'antiquaris acceptem moltes peces d'art *nouveau* i modernistes, a causa de la seua qualitat, encara que no compleixen el requisit de tenir cent anys. En aquest sentit, seguim les línies del Saló de París, on s'ha vist ja obra de Picasso només pel fet que ja és mort». Entre els cinquanta estands que componen el Saló d'antiquaris destaca la presència de tres galeries especialitzades en pintura antiga, com ara Concha Barrios i Gregorio Blanco, de Madrid, i Sammer Gallery, de Barcelona.

Considerant la gran quantitat de peces d'art que s'hi aplegaran mentre dure la Fira, els directius del certamen han previst distints sistemes electrònics de seguretat. Així mateix, s'incrementarà el servei de guàrdies jurats que vigilen normalment les instal·lacions. □